

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2328/2020
22.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... Општина ..., чији је пуномоћник Слободан Драгутиновић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Иван Ристић, адвокат из ..., ради раскида уговора, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2991/19 од 15.10.2019. године, у седници већа одржаној 22.10.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2991/19 од 15.10.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2991/19 од 15.10.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Параћину П 811/18 од 21.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд пресудом раскине Уговор о поклону Ов.3.бр.155/14, закључен дана 10.02.2014. године између тужиоца, као поклонодавца и туженог, као поклонопримца, због неизвршења истог од стране поклонопримца. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2991/19 од 15.10.2019. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Параћину П 811/18 од 21.03.2019. године.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП, ради разматрања правног питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана, као и ради уједначавања судске праксе.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...87/18), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене

материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је захтев за раскид уговора о поклону закључен између парничних странака, о чему су судови одлучили уз примену материјалног права које не одступа од примене права у одлукама Врховног суда Србије и Врховног касационог суда у предметима са тужбеним захтевом и чињеничним стањем истим или сличним као у овој правној ствари. Имајући ово у виду, као и да правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања, ревизијом се неосновано указује на другачију одлуку апелационог суда, јер постојање другачије одлуке нужно не указује на другачији правни став. Из наведеног произилази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 17.08.2018. године, а вредност предмета спора означена је у тужби износом од 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на неновчано потраживање, у коме вредност предмета спора није означена износом који прелази граничну вредност за дозвољеност ревизије од 40.000 евра у динарској противвредности, Врховни касациони суд налази да ревизија тужиоца није дозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

